

Filip Rosengarten

Z życia izb adwokackich : Izba bielska

Palestra 30/7(343), 138-140

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

mieszczeniach Oxfordu, robił duże wrażenie zarówno dzięki świetnej i zwieższej formie i atrakcyjnej treści, jak i dzięki powadze miejsca, w którym był wygłoszony.

W dniu wolnym od spotkań i zajęć programowych gospodarze brytyjscy zawieźli polskich gości do rezydencji Winstona Churchilla w Chartwell pod Londynem. Rezydencja ta jest obecnie muzeum poświęconym osobie tego wielkiego męża stanu, wypełnionym pamiątkami po nim. Wśród fotografii licznie zgromadzonych w muzeum są także zdjęcia z żołnierzami polskimi z okresu II wojny światowej.

Warto również zaznaczyć, że gospodarze brytyjscy, wśród których byli zarówno profesorowie Wydziału Prawa Uniwersytetu w Londynie jak i przedstawiciele adwokatury angielskiej, podejmowali niezmiernie serdecznie przybyszów z Warszawy. Wyrazem tego było także zaproszenie i podjęcie gości w domach pry-

watnych poza programem oficjalnym. Fakt ten, wobec znanej angielskiej powściągliwości w tym względzie, świadczy zarówno o szczególnej gościnności, jak i o chęci podkreślenia pełnej równości na stopie koleżeńskie w ramach tego samego zawodu i wykształcenia.

Organizatorem wizyty i jej gospodarzem był prof. W. E. Butler, profesor prawa porównawczego na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Londynie.

Wizyta prawników polskich w Londynie przyczyniła się na pewno do rozszerzenia współpracy między poszczególnymi grupami zawodowymi dwóch naszych narodów, do lepszego poznania się wzajemnego i do przekazania wiadomości o polskim prawie zarówno w jego aspekcie teoretycznym jak i praktycznym, stanowiąc w ten sposób realizację części programu zmierzającego do otwarcia Polski na problemy szerokiego świata.

adw. Zbigniew Czerski

2.

Skład Komisji do opracowania ostatecznego tekstu porozumienia o współpracy samorządów adwokackiego i radcowskiego

Nawiązując do notatki opublikowanej w „Palestrze” nr 5—6/86, Prezydium KRRP zaproponowało następujący skład swych członków do Komisji do opracowania ostatecznego tekstu porozumienia o współpracy samorządów adwokackiego i radcowskiego: wiceprezisi KRRP Aleksander Gutthy i Andrzej Kalwas oraz członek Prezydium KRRP Władysław Dmochowski.

Natomiast w skład powołanych przez Prezydium NRA członków tej Komisji weszli następujący koledzy: wiceprezes NRA adw. Jerzy Biejat jako przewodniczący, rzecznik dyscyplinarny NRA adw. Wacław Błoński i przewodniczący Komisji NRA d/s Radców Prawnych i Współpracy z Samorządem Radcowskim adw. Adam Dobrowolski.

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba bielska

I. Na posiedzeniu ORA w Bielsku-Białej w dniu 1 lutego 1986 r. omówiono m.in. uchwałę NRA z dnia

26.X.1985 r. w sprawie regulaminu rachunkowości zespołów adwokackich oraz treść załączników nr 1 i 2 do

tej uchwały. Zwrócono szczególną uwagę na § 4 ust. 1 pkt b regulaminu dotyczącego tworzenia funduszu socjalnego pracowników w ciężar kosztów zespołu oraz na § 5 ust. 1 pkt b tegoż regulaminu dotyczący funduszu mieszkaniowego pracowników.

1) Jeśli chodzi o fundusz socjalny pracowników, to obowiązywały do tychczas przepisy regulaminu w sprawie rozliczania i rachunkowości w zespołach adwokackich (uchwała NRA z dnia 15.X.1972 r. § 4 ust. B pkt 3 załącznika nr 1 do regulaminu). Oparte na tych przepisach zasady dotyczące budżetu zespołów adwokackich w wytycznych do sporządzania preliminarza budżetowego stanowiły, że opłaty na akcję socjalną wynoszą 4,7% rocznego funduszu płac pracowników administracyjnych (§ 4 pkt Ad B.I.3. instrukcji pt. „Budżety zespołów adwokackich”, przejętej z ORA w Katowicach z chwilą powstania Izby).

Obecnie sprawę akcji socjalnej reguluje Regulamin rachunkowości zespołów adwokackich, stanowiący załącznik nr 1 do uchwały NRA z dnia 26.X.1985 r., który w § 1 pkt 3 B stanowi o funduszu socjalnym pracowników zespołów, a w § 4 ust. 1 pkt 1 stanowi, że fundusz ten tworzy się w wysokości ustalonej w gospodarce społecznej. Ustawa z 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 7 z 1982 r., poz.

54) stanowi w art. 18 ust. 1 pkt 2, że odpis na zakładowy fundusz socjalny wynosi 50% najniższego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, obowiązującego w dniu 1 stycznia danego roku (na jednego zatrudnionego). Z wyjaśnień Ministra Pracy i Spraw Socjalnych z 29.II.1984 r. (Dz. Urz. Min. Pracy i Spraw Socjalnych Nr 6, poz. 29) wynika, że najniższe wynagrodzenie stanowiące podstawę obliczenia odpisu na zakładowe fundusze socjalne i mieszkaniowe wynosi na 1 stycznia 1984 r. 5.400 zł stosownie do uchwały nr 158 Rady Ministrów z 2.VIII.1982 r. (M.P. Nr 19, poz. 164).

2) Fundusz mieszkaniowy pracowników — w świetle tych samych przepisów — (regulamin rachunkowości zespołów adwokackich oraz ustawa z dnia 26 lutego 1982 r.) powstaje z odpisu w wysokości 25% najniższego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Wynosiłby on zatem 5.400 zł rocznie.

W dyskusji podniesiono, że powyższe zasady tworzenia funduszy socjalnego i mieszkaniowego pracowników zespołów adwokackich w ORA, nawet przy gromadzeniu funduszu mieszkaniowego wszystkich zespołów Izby na koncie ORA, stwarzają w zasadzie fikcję takich funduszy bez możliwości rozwiązania jakichkolwiek problemów łączących się z istotą i celowością tych funduszy. W związku z powyższym

postanowiono:

a) problem ten przedstawić Prezydium NRA do rozważenia celowości zmian odpowiednich przepisów Regulaminu rachunkowości zespołów adwokackich i w tym celu przesłać odpis tej części protokołu posiedzenia na ręce Skarbnika NRA

adwokata Józefa Kuczyńskiego;
b) polecić zespołom adwokackim, by do czasu zajęcia w tej sprawie przez Prezydium NRA stanowiska dokonywały odpisów na oba fundusze zgodnie z obowiązującymi obecnie zasadami Regulaminu ra-

chunkowości zespołów adwokackich z 26.X.1985 r.*

II. Dnia 7 i 8 lutego 1986 r. odbył się egzamin pisemny, a dnia 15 lutego 1986 r. egzamin ustny trzech aplikantów adwokackich, mianowicie Marii Krzeszowiak, Krzysztofa Steca i Wiesława Polańskiego. Należy zauważyć, że egzamin ten odbył się w roku jubileuszowym istnienia ORA w Bielsku-Białej (10-lecia).

ORA w Bielsku-Białej wyszkoliła dotychczas 30 aplikantów adwokackich, tj. 37% stanu adwokatów w zespołach Izby bielskiej.

Wszyscy wymienieni wyżej trzej aplikanci zdali egzamin z wynikiem dobrym. Egzamin odbył się w obecności przedstawiciela NRA prof. dra hab. Kazimierza Buchały. Przewodniczącym komisji egzaminacyjnej był dziekan ORA w Bielsku-Białej adw. dr Jerzy Sieklucki.

Staraniem pracownic ORA w Bielsku-Białej oraz reszty aplikantów adwokackich przygotowano obiad dla gości i egzaminowanych.

Po egzaminie i obiedzie, w związku z omawianą uroczystością, w lokalach ORA w Bielsku-Białej trwało przyjęcie towarzyskie do godzin wieczornych dnia 15 lutego 1986 r.

III. Z okazji jubileuszu 10-lecia ist-

nienia ORA w Bielsku-Białej i 10-lecia pełnienia funkcji dziekana Rady Adwokackiej przez adwokata dra Jerzego Siekluckiego (oraz 70 rocznicy jego urodzin), na wniosek wicedziekana adwokata Zbigniewa Piwowarczyka Okręgowa Rada Adwokacka w Bielsku-Białej na posiedzeniu w dniu 11 stycznia 1986 r. podjęła następującej treści

u c h w a ł ę :

„Okręgowa Rada Adwokacka w Bielsku-Białej w imieniu własnym oraz i w imieniu całej Bielskiej Izby Adwokackiej na posiedzeniu w dniu 11.I.1986 r., w związku ze zbliżającym się a przypadającym w dniu 17 stycznia 1986 r. jubileuszem 70-lecia urodzin adw. dra Jerzego SIEKLUCKIEGO, jednogłośnie uchwaliła wyrazić Mu słowa podziękowania, szacunku i uznania za Jego niestrudzoną i pełną poświęcenia pracę na zajmowanym od około 10 lat stanowisku dziekana, na którym to stanowisku dał się poznać jako znakomity organizator, kierownik i wykonawca powierzonych Mu zadań, oraz przekazać Mu serdeczne życzenia dalszych sukcesów w pracy i w życiu osobistym.”

adw. dr Filip Rosengarten

I z b a k a t o w i c k a

1. Wspomnienie pośmiertne o adwokacie Aleksandrze Lipińskim. W dniu 9 kwietnia 1986 r. minęła trzecia rocznica śmierci adwokata Aleksandra Lipińskiego.

Adwokat A. Lipiński urodził się w dniu 5 grudnia 1904 r. w Łanach Wielkich w gminie Żarnowiec nad

Pilicą w rodzinie chłopskiej. Uczęszczał do gimnazjum w Szczekocinach, gdzie uzyskał świadectwo dojrzałości w 1925 r. Od najmłodszych lat związany jest z ruchem chłopskim. Bierze udział w organizowaniu życia społecznego budzącego się w jego rodzinnej wiosce od 1914 r., a potem inicjuje budowę Domu Ludowego, gdzie do

* Od Redakcji: Regulacje prawne dotyczące obu tych funduszy ulegną zmianie w bieżącym roku. Projekt ustawy o tych funduszach znajduje się w Sejmie.